

beslutte sig for, om der skal indkaldes til en regeringskonference, og på regeringskonferencen skal repræsentanter fra medlemsstaternes regeringer i fællesskab opnå enighed om traktatændringer.

Når det drejer sig om en regeringskonference, ligger det jo i selve ordet, at det er her, regeringerne mødes. Kommissionen har ret til at fremsætte nogle forslag, men jeg ville anbefale hr. Keld Albrechtsen et lille studium af, hvor meget af det, som Kommissionen forestillede sig, der blev indbygget i Amsterdamtraktaten. Det er forbløffende lidt.

Keld Albrechtsen (EL):

Tak for svaret. Jeg vil godt lige spørge, så vi er helt sikre på, hvordan tingene ligger: Jeg opfatter svaret sådan, at ministeren oplyser, at Kommissionen efter Traktaten har ret til at fremsætte nogle forslag og lægge dem på bordet i forbindelse med regeringskonferencen, men man vil ikke fra Ministerrådets side, i hvert fald ikke med dansk støtte, anmode Kommissionen om at lave et oplæg til regeringskonferencen.

Sådan har jeg opfattet svaret, og det er jeg tilfreds med.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Det er for vidtgående. Jeg kan ikke se nogen som helst grund til, at Kommissionen ikke skulle have lov til at fremkomme med sine forslag og sine synspunkter. Hvorfor ikke det? Ved sidste forberedelse af Traktaten bad man Parlamentet om at komme med et bidrag, man bad Domstolen om at komme med bidrag, for at nævne nogle eksempler, og hvorfor skulle Kommissionen ikke også have den mulighed.

Men magten, sådan den reelle indflydelse på, hvad det er, der skal vedtages, ligger hos regeringerne.

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, nu gik det ellers lige så godt, og så viser det sig alligevel, at man åbenbart kan risikere, at den danske regering godt kan støtte, at man bl.a. beder Kommissionen om at udarbejde nogle forslag.

Men er det ikke korrekt, at hvis man gør det, hvis man ikke på forhånd markerer meget klart over for den kommende formand for EU-Kommissionen, hr. Prodi, at han skal altså ikke komme med alle sine unionsforslag i forbindelse med den regeringskonference, så vil det jo gå rivende galt?

Så derfor håber jeg, at ministeren vil vende tilbage til sin første besvarelse og ikke bruge den anden.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ministeren har tidligere orienteret Folketinget om, at regeringen har det synspunkt, at man skal have så smal en regeringskonference som overhovedet muligt, og at der skal så få emner på tapetet til behandling som muligt.

Er udenrigsministeren ikke enig i, at jo mere Kommissionen kommer med, jo mere Kommissionen får lov til at bringe sig selv på banen i spørgsmålet omkring næste regeringskonference, jo større er risikoen for, at det ikke bliver en smal regeringskonference, men en regeringskonference, som kommer til at behandle store, tunge områder, som også, hvis de bliver vedtaget, vil indebære øget magt til EU?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg er sikker på, at hr. Prodi lige så godt som jeg ved, hvordan tingene er, kender Traktatens artikel 48, ved, at Kommissionen kan komme med forslag. Sådan er det nu engang, og det ved han selvfølgelig udmærket. Men jeg ser ingen stor risiko ved det.

Når det er en regeringskonference, er det i regeringerne, afgørelserne træffes, i forhandlingerne herimellem. Og Kommissionens indflydelse er erfaringsmæssigt ret ringe, når det drejer sig om netop regeringskonferencerne.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1944

7) Til udenrigsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil den danske regering acceptere, at den kommende formand for Kommissionen over for Parlamentet forpligter sig til at arbejde for en bestemt tidsplan og metode for vedtagelsen af en ny traktat på den kommende regeringskonference og i den forbindelse forpligter sig til at stille »de nødvendige forslag«?»

Skriftlig begrundelse

Parlamentets udvalg om institutionelle spørgsmål har den opfattelse, at den kommende formand for Kommissionen skal arbejde på